

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Œcumenica Cathedræ Apostolicæ Avthoritas

Reding, Augustin

[Ort nicht ermittelt], Anno M.DC.LXXXIX.

§. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38717

S. I.

4. Cujus proinde assertionis probatio prima desumitur ex præinsinuato Matthæi 16. cap. 7. 18. & 19. Ubi Christus isthæc ad Petrum verba proferebat: *Ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc petram adificabo Ecclesiam meam, & porta inferi non prævalent adversus eam. Et quodcumque solveris super terram, erit solutum & in cælis, & quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum & in cælis.* Nam 1. ex his Christi Domini verbis evincitur, quod isthæc clavium potestas non fuerit alligata ad Petri personam, sed connexa sit cum perpetuo sanctæ Ecclesiæ, à portis inferi nunquam superanda statu. Ex vi cuius proinde connexionis, potestas illa determinabatur propaganda per successionem. Quisquis ergo legitime designatur Petri successor, ex ipsa Christi institutione, immèdiatè, adeoque ex iure Divino accipit indefinitam potestatem ligandi & solvendi, quodcumque est super terram.

3. Sed quid sub ista voce *Quodcumque* comprehenditur? Non utique id, quod est physicum quidpiam, consistens super terram, sed quod *Morale* est in hominibus. Hoc namque apertè demonstrat sacer contextus, vi cuius illa ad quodcumque solvendum, seu ligandum super terram protensa potestas combinatur cum clavibus Regni cælorum. Quidquid ergo humani operis ac rei habet respectum ad Regnum cælorum, continetur sub illo *Tò Quodcumque*. Hæc verò humanorum actuum ac functionum in Regnum cælorum ordinabilitas, est ipsissima moralitatis ratio, in homine, Christianitatis caractere præcipuè insignito, obtinens ordinem ad Ecclesiam tum Militantem, tum Triumphantem: ex ordine namque ad hoc utrumque Regnum cælorum, sunt definitæ claves, Petro, ejusque successoribus commissæ, cum potestate solvendi & ligandi quodcumque super terram. Quod quidem igitur Christus nihil de eo genere, quod super terram *Morale* est, aliquo ad Regnum cælorum respectu vestitum, ab illa potestate exceperit, num dicere fas est, de tali Regnum cælorum respicientium rerum genere, non esse Reges, seu potestatem Regiam, non tam in se *Formaliter* spectatam, quoad præcisam naturam suam, quomodo se habuissent in statu etiam puræ naturæ, sed quâ applicatam subiecto insignito Christianitatis caractere, unâ cum Regis hujusmodi universis *Moralibus* actibus, ipsoque adeo Regiæ potestatis exercitio?

4. Quis namque pro secundo ausit Christiano Regi eam inurere ignominiam, ac si ex caractere Christianitatis, quo in sacro Baptismate est insignitus, non æquè ac cæteri homines Christiani, haberet signum Divinitus impressum, coordinativum animæ ad regnum cælorum, subiectæ adeo clavibus Apostolicis, Petro, ejusque successoribus commissis? Harum verò clavium sphaera à Christo Domino describitur ex *indefinitâ* ligandi & solvendi potestate, supra omne *Morale* protensâ, quod ita est super terram, ut tamen respectum habeat ad regnum cælorum. Numquid autem, si actus quicumque *Moralis* in Rege,

publici quoque regiminis, deficiat ab honestate *moralis* etiam *naturali*, eo ipso, quod homo sit elevatus ad statum supernaturalem, & dum Christianus est, talis suæ elevationis signum præferat ex caractere per sacrosanctum Baptisma sibi indito, prorsus hinc redditur consequens, talis actus à naturali honestate deficientis *moralitatem*, contrahere reatum peccati, cum sine quoque supernaturali cælestis beatitudinis pugnantem? Quomodo igitur fas foret, actus *moralis* Regiæ potestatis, ut sic regimen *Politicum* respicientes, excipere à *moralitate*, ex Christi institutione, sanctæ Ecclesiæ clavibus subiectâ.

Sed numquid pro *tertio* excipere licebit, peccati reatum ex Regiæ potestatis perverbo usu resultantem, respicere duntaxat *conscientia* forum, subjacereque Sacramentali solummodo absolutioni? At Christus illis verbis suis commisit Petro, ejusque successoribus *Oecumenicam* solvendi & ligandi potestatem, quæ complectitur Fori quoque *Externi* iudicium, protenditurque ad quodcumque hominis Christiani *Morale*, sub præinsinuato ad regnum cælorum ordine consistens, vinculum. Nefas igitur foret, negare, potestatis Regiæ homini ad statum supernaturalem elevato, & caractere Christianitatis insignito, inexistens, qualiacunque exercitia subesse *Oecumenicæ*, Summi Pontificis Petro succedentis auctoritati, Forum quoque *Externum* respicienti: sive hujusmodi Regiæ potestatis actus propriè se habeant per modum legis, sive per modum sententiæ judicariæ, respiciantque non privatum duntaxat subditorum, sed etiam publicum *Politicum* Regiminis Bonum, cum sic etiam obtineant talem super terra *moralitatem*, quæ ipsum regnum cælorum respicere debeat.

An verò pro *quarto* claves regni cælorum cum *indefinitâ* suâ ad omne *Morale*, quod est super terram, protensâ ligandi & solvendi auctoritate, Petro, ejusque successoribus per Christum commissas fas est, ita coarctare, quasi instar *economicæ* potestatis privatum, duntaxat salutis æternæ commodum in sibi subiectis ovibus, solum *sigillatim* ac *divisim* spectatis, attendere debeant? Verùm eo ipso, quod claves illæ, secundum Christi Domini sacrorum verborum contextum, habeant respectum ad Ecclesiam, quæ est regnum quoddam ex cunctis Christi fidelibus coadunatum, oportet, illam *indefinitam* ligandi & solvendi potestatem, protendi etiam super publico Ecclesiæ, fideliumque in unum Christi corpus *Mysticum* coadunatorum Bono, quâ in Regnum cælorum, tum æternæ fidelium salutis, tum Divini honoris etiam publici finem, respiciens ordinabili. Hæc autem publici intrâ Ecclesiam regiminis ratio consistere haud potest, absque *Oecumenicâ* auctoritate condendi leges publico Ecclesiæ Bono convenientes, & absque judicariæ potestatis in Foro etiam *Externo* exercendæ usu, ubi Ecclesiæ sanctæ necessitas tale quid exigit. Cui proinde publico Ecclesiæ regimini subesse debet, quidquid in Regibus caractere Christianitatis insignitus, est *moralitatis*, in regnum cælorum ordinæ,

bilis. Quia igitur ipsius etiam Regiæ potestatis ad certum subiectum applicabilitas, atque autoritatis ejusmodi in tali subiecto consistentia cum omnimodis, publicis etiam judiciariis actibus, utique *Morale* quid est, in regnum cælorum ordinabile, quomodo à clavis, publicum sanctæ Ecclesiæ regimen importantibus, & ad quodcumque super terram *Morale*, quò in regnum cælorum scilicet ordinabile, protensis, excludere liceret Regiam potestatem, non tam in se formaliter, secundum quod est *juris Divini*, quam subiectivè spectatam, quoad sui ad certum subiectum applicabilitatem, ex *moralis* hominum dispositione pendente, nec non quoad publicos seu Judiciarie, seu Legislative potestatis actus, quò *moralitatis* etiam supernaturalis, in cælorum tam Militans, quam Triumphans regnum ordinabilis participes?

7.
ex pag.
44. n.
p. 2.
pag. 26.
n. 11.
ex cit.
pag.
44. n.
p. 2.
ibi n.
p. 4.
8.

Ex hac proinde super quodcumque in terris *Morale* protensa autoritate Pontificiâ, pro quinto profuxit, quòd Gregorius II. ob publicas Ecclesiæ necessitates, Caroli Martelli Francorum Regis subsidium implorans, eidem detulerit Romanum Consulatam: quòd idem Papa Leoni Isaurico in Catholicos sævienti tributum à Romanis pendi solitum abrogavit: quòd Zacharias Papa Regnum Franciæ Childerico inter otia & voluptates marcenti ademptum, transtulerit in Pipinum, ut scilicet subsidium ferret Ecclesiæ, adversus iteratas Longobardorum molestaciones, Copronymo Imperatore nulli aliud bellum, quam cum sanctis Imaginibus gerente: quòd Stephanus Papa III. Jus Regiæ Coronæ ad Pipini quoque successores prorogavit, faciens, ut Franciæ Procures juramento se obstrinxerint, nunquã ex aliâ, quam Pipini stirpe, Reges à se admissum iri: quòd denique Leo III. Occidentis Imperium a Græcis ademptum, Ecclesiæ sanctæ publicis necessitatibus ita exigentibus, transtulerit in Carolum Pipini filium, ejusque stirpem masculinam.

Horum universorum pro quinto ratio accersiri potest ab Extravagante unicâ, *Si fratrum. Ne sede vacante.* quòd nempe Romano Pontifici in personâ Petri, terreni simul & cælestis Imperij jura Deus ipse commiserit. Sed quomodo, inquit, terreni Imperij jura dici possunt à Deo fuisse Papæ commissa? Non aliâ utique ex ratione, quam prout terrenum Imperium inter Christianos supervestitur ordinabilitate in regnum cælorum tam Militans, quam Triumphans, atque sub hac formalitate *Moralitatis* etiam supernaturalis, subordinatur auctoritati Divinitus constitutæ ad quodcumque super terram *Morale* solvendum, seu ligandum, in regnum scilicet cælorum, atque adeò ad publicum quoque Ecclesiæ sanctæ regimen, ordinabile. Ab hoc namque ordine Divinitus constituto excludere terrenum inter Christianos regnum, perinde foret, atque hoc redigere ad statum seu puræ naturæ, seu Ethnicismi, qui, uti destitutus erat lumine supernaturali, sic eidem haud lucebat ille in Ecclesia Christi Divinitus constitutus ordo ad regnum cælorum, cui omne super terram *Morale*, adeòque ipsum etiam regnum terrenum, quò *Moralitate* ejusmodi inter Christianos supervestitur, subordinari debet.

S. II.

In quo præactæ assertiois secundæ sit confirmatio ex Deut. 17. capite v. 8.

EX hoc namque sacro textu constat, si difficile & ambiguum inter lepram & lepram, inter causam & causam, inter sanguinem & sanguinem perspiceretur judicium, oportuisse, ut judiciaria potestas sæcularis ad summi sacerdotij judicium deferretur, requirendo inde judicij veritatem. Quæ potestatis sæcularis ad sacerdotij Veteris auctoritatem subordinatio, tanta erat, ut omnino fuerit faciendum, quodcumque ex illius judicio fuerat sancitum, Deo statuente mortis pœnam adversus illum, qui noller obedire sacerdotis imperio. Judicisque decreto. Quæ proinde sæcularis judiciariæ potestatis ad sacerdotium subordinatio complectebatur causas tam Civiles, quam Criminales, ubi de judicij ex Divina lege definiendi veritate, in Politico Tribunali ambigebatur. Quidni ergo Novi quoque Fœderis summus Pontificatus, cui commissæ sunt claves regni cælorum, ad quodcumque super terram *Morale*, quò in regnum cælorum ordinabile, per Christi Domini verba protensa, dicendus sit habere sibi subordinatum quodcumque inter Christianos Politicum regimen, & judicium, quò *moralitate* hujusmodi supervestitur, nisi regnum ejusmodi politicum excludere malis ab ordine regnum cælorum respiciente?

Si pro secundo quispiam contendat, id discriminis esse inter Novum & Antiquum Testamentum, quòd in hoc leges Judiciales fuerint Divinæ, quarum adeò interpretatio merito petenda erat à sacerdotali auctoritate: at in Novo Testamento leges Fori Civiles sint Juris humani, ab ipsis Regibus & Imperatoribus latæ, ut secundum eorum normam perageretur judicium. Qui ergo dicere fas sit, super eas extendi supremam Christiani sacerdotij auctoritatem?

Verum hac Novi & Antiqui Fœderis discrepantiâ spontè admittâ, considerandum adhuc superest ex præadducto sacro textu, quòd sacerdotale judicium in Veteri Testamento, directe ferebatur super legis judiciariæ Divinitus constitutæ interpretatione, ut tamen indirectè per modum objecti materialis attingeret ipsas quoque Civiles causas, præviæ de legitimo legis sensu, sacerdotalis sententiæ conformiter dijudicandas: eodem sacro textu dilucidè sanciente: Si difficile & ambiguum apud sæcularis Fori iudices perspiciatur fuerit judicium inter sanguinem & sanguinem, causam & causam verè Civilem, (utpote super quâ intrâ laicæ potestatis portas, seu tribunalia existebat judicium variatio) eatenus debuisse judicij veritatem indagari ex judicio sacerdotis, ut in ejusmodi specificâ causâ oportuerit, iudices laicos, sequi sententiam sacerdotum.

Et si verò leges, secundum quas intrâ statum Novi Fœderis sit judicij Civiles ac Criminalis in foro sæculari moderatio, non jam sint specificè Divinæ, sed ab ipsismet Regibus seu Imperatoribus, pro suo Regno seu Imperio latæ fuerint: